

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 634/2022
16.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлана Томић Јокић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Срђана Јанићијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 420/20 од 28.12.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 82/22 од 11.03.2022.године, у седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Срђана Јанићијевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 420/20 од 28.12.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 82/22 од 11.03.2022.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 420/20 од 28.12.2021. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. Кривичног законика па јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца која се неће извршити уколико окривљена у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезана је окривљена да законском заступнику малолетне оштећене ББ – ВВ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 48.750,00 динара, а суду на име паушала износ од 7.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је законски заступник малолетне оштећене ББ – ВВ упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 82/22 од 11.03.2022. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца ОЈТ у Лесковцу и жалба браниоца окривљене АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Срђан Јанићијевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену АА ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву указује да је окривљеној оптужним актом стављено на терет да је кривично дело одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. Кривичног законика извршила у периоду од 20.09.2019. године до 13.07.2020. године, а првостепеном пресудом је окривљена оглашена кривом због предметног кривичног дела извршеног у периоду од 26.09.2019. године до 13.07.2020. године. Према ставу браниоца, изменом временског периода извршења кривичног дела у изреци пресуде, првостепени суд је прекорачио оптужбу на штету окривљене и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, коју повреду је учинио и другостепени суд потврђујући првостепену пресуду.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, стоје наводи захтева да је суд извршио измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела у погледу почетног датума инкриминисаног периода па је окривљену огласио кривом да је малолетну ББ противправно задржала од 26.09.2019. године до 13.07.2020. године уместо од 20.09.2019. године до 13.07.2020. године, како је тај период био опредељен у оптужном акту.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Како прекорачење оптужбе, у смислу члана 420. ЗКП, подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела описаних у оптужном акту додавањем веће криминалне активности и воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, по оцени Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа дела у изреци побијане првостепене пресуде, у односу на опис у оптужном акту Основног јавног тужиоца у Лесковцу КТО 290/20 од 13.07.2020. године, насупрот ставу браниоца окривљеног, није прекорачена оптужба на штету окривљене.

Ово стога, што из списка произилази да је изрека првостепене пресуде идентична са диспозитивом оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Лесковцу КТО 290/20 од 13.07.2020. године, како у погледу објективних, тако и субјективних елемената кривичног дела из члана 191. став 1. Кривичног законика, за које је окривљена АА правноснажно оглашена кривом, тако да тиме што је првостепени суд, у складу са чињеничним стањем утврђеним на основу изведених доказа, изменио временски период извршења кривичног дела и уместо дана 20.09.2019. године, као почетни дан инкриминисаног периода навео 26.09.2019. године, субјективни и објективни идентитет између оптужбе и пресуде није повређен, посебно имајући у виду и околност да је окривљена на тај начин оглашена кривом за краћи временски период извршења кривичног дела од оног који јој је оптужбом био стављен на терет, о чему се, одговарајући на наводе жалбе браниоца окривљене изјављене против првостепене пресуде на исти начин изјаснио и Виши суд у Лесковцу у образложењу пресуде Кж1 82/22 од 11.03.2022. године на страни 2, у претпоследњем пасусу.

Како је у конкретном случају чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела у питању, то су неосновани наводи браниоца окривљене којима се указује да је нижестепеним пресудама на штету окривљене прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић